

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3
Management of the Student Assistant System in the 21st Century of
School under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3

ทิพย์วิมล เสือไว¹ บุศรา เชื้อดี² ขจรอรุณพน พงศ์วิริทธิ์ธร³ มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา⁴

Thipwimol Sueawai, Busara Chuadee, Kajornatthapol Pongwirithon

Malai Wongruethaiwattana

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 และ 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 127 คนเนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสนใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถาม การสนใจในการให้ข้อมูลของการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่า t-test และ F-test (One-way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา, ด้านการส่งเสริมนักเรียน, ด้านการส่งต่อนักเรียน, ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ และระดับการศึกษา มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านอายุ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดศึกษาแตกต่างกันมีระดับการ

Received: 2021-09-14 Revised: 2021-09-23 Accepted: 2021-09-24

¹ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, Faculty of Education, Northern College. Corresponding Author e-mail: tok2029@gmail.com

^{2 3 4} บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น, Graduate School, Western University.

บริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารจัดการ; ระบบดูแลช่วยเหลือ; ศตวรรษที่ 21

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of management of the student assistant system in the 21st Century of school under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3 and 2. to compare the level of management of the student assistant system in the 21st Century of school under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3. Collecting the data from 127 of administrators under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3 in academic year 2020. As the data of the respondents were important, the respondents must voluntarily provide the information. The research tool was a questionnaire, which contained the checklist section and the 5-level rating scale section. Data were analyzed in terms of frequency, means, standard deviation, t-test and F-test (One-way ANOVA). The research results found out that the overall of management of the student assistant system in the 21st Century of school under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3 was at a high level. When considering each aspect, it was found that all aspects were at a high level. In the order of the sides with descending mean as follows: prevention and problem solving, student promotion, student referral, student screening, and knowing the individual students, respectively. The test compared the characteristics and status of the respondents at different sex, and education level were average the level of management of the student assistant system in the 21st Century of school under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3 wasn't different. The characteristics and status of the respondents at different age, experience, and school size were average the level of management of the student assistant system in the 21st Century of school under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3 was statistically significant at a level of 0.05.

Keywords: Management; Student Assistant System; 21st Century

บทนำ (Introduction)

กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของสมาชิกอย่างทั่วถึง เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทอย่างมาก เกิดการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างประเทศจึงทำให้แต่ละประเทศมุ่งเข้าสู่สังคมพหุวัฒนธรรม ภาคการศึกษาจำเป็นต้องตื่นตัว และ

เตรียมพร้อมจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพื่อสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ทักษะสำคัญ เช่น ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะการปรับตัว ทักษะทางสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม ทักษะความรับผิดชอบและทักษะความเป็นตัวแบบและผู้นำคนอื่น (guide and lead others) ทักษะภาวะผู้นำเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ประเทศไทยได้กำหนดให้ภาวะผู้นำเป็นทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2559) วิสัยทัศน์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (2552 - 2561) และแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ต่างมุ่งให้สมาชิกในสังคมเรียนรู้และพัฒนาภาวะผู้นำ สะท้อนให้เห็นว่าประเทศให้ความสำคัญกับทักษะภาวะผู้นำเป็นอย่างมาก (วิจารณ์ พานิช, 2555) สังคมยุคความรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน เทคโนโลยียุคดิจิทัลส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นความรวดเร็วที่นักวิชาการเห็นตรงกันว่าเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น ในระยะถัดไปจะยิ่งทวีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาตามไปด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานศึกษาจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อเด็กในศตวรรษที่ 21 (สมหมาย อ่าดอนกลอย, 2556) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับแก้ไขที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้จะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าทันสมัย ส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบก่อให้เกิดความแข่งขัน ความกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม อันจะส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นอีกกระบวนการหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีขั้นตอนด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว มีองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 ประการ ประกอบด้วย การรู้จักผู้เรียนรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การส่งเสริมสนับสนุน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ (ดาวรุ่ง มุกดาภิจ, 2554) โดยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานดูแลนักเรียนในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียนผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชนมีการทำงานร่วมกันโดยกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ

พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและรับการประเมินได้ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงกับสภาพปัญหา สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และนักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีโรงเรียนทั้งหมด 190 โรงเรียน มีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 190 คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 2,113 คน มีนักเรียนทั้งหมด 27,498 คน โรงเรียนมักประสบปัญหาในภาพรวมผลการพัฒนาการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2561 และ 2562 พบว่า ในปีการศึกษา 2562 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศและระดับภาคทุกรัฐวิชา ผลการพัฒนาการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2561 และ 2562 พบว่า ในปีการศึกษา 2562 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4 รายวิชา ต่ำกว่าระดับประเทศและระดับภาคทุกรัฐวิชา เนื่องจากว่าครูผู้สอนไม่มีเวลามากพอในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนที่ประสบปัญหาในห้องเรียนไม่ได้รับการแก้ไข ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนไม่ได้รับการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนจากผู้บริหาร ผู้บริหารยังให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียนน้อยกว่างานอื่น ๆ ผู้บริหารยังขาดการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารยังไม่มีควมรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน อีกทั้งยังไม่ได้ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน จึงส่งผลให้เกิดผลกระทบไปถึงตัวครูผู้สอนและตัวนักเรียนที่ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหา เช่น นักเรียนไม่ยอมเข้าเรียน ออกกลางคัน เป็นต้น ซึ่งนักเรียนออกกลางคันเนื่องจากมีผลการเรียนและพฤติกรรมไม่ดี เช่น ดิฉันเสพติด ปัญหาเรื่องเพศ การติดเกมออนไลน์ การพนันออนไลน์ พฤติกรรมการเลียนแบบจากสื่อ โซเชียลต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมยุคความรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน เทคโนโลยียุคดิจิทัลส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากนักเรียนไม่ได้รับการดูแลให้ใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลไปในทางที่ถูกต้องจะส่งผลกระทบในด้านลบมากกว่าด้านดี จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้เข้มแข็ง ที่ผ่านมาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนได้เท่าที่ควร และจากรายงานการประชุมผู้ปกครองระบบเครือข่าย ยังมีผู้เรียนไม่เข้าเรียนและออกไปมั่วสุมในสถานที่สาธารณะต่าง ๆ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน นักศึกษา เมื่อครูที่ปรึกษาไปเยี่ยมบ้าน จึงทราบว่าผู้เรียนบางคนไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง บางคนพ่อ แม่ หย่าร้าง แยกกันอยู่ และอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้อง บางคนฐานะค่อนข้างยากจน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์, 2563)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นภาระงานที่ครูผู้สอนทุกคนต้องปฏิบัติ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้นำต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ผู้บริหารและครูจะสามารถช่วยนักเรียนให้ ได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงกับสภาพปัญหา เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดย คณะผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ซึ่งสามารถอธิบายขอบเขตด้าน เนื้อหาของการวิจัย ดังนี้ 1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห และ 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 190 คน (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3, 2563) โดยมีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิด ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 127 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มี ความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสนใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถามการสมัครใจในการให้ข้อมูลของ การวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สภาพและ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นของผู้เรียน อายุและการศึกษาของ ผู้ปกครอง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับ

การศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน และขนาดสถานศึกษา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำนวน 50 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด จนไปถึงระดับ 1 หมายถึง มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งการแปลผลระดับค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด จนไปถึงระดับ ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.91 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ (Kajornatthapol P., et. al., 2020)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นและนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1.) สถิติพื้นฐานการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับกำหนดการวัดเป็นการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.) สถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test Independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one - way ANOVA) โดยการทดสอบค่า F (F-test)

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 127 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 และเพศหญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และมีอายุน้อยกว่า 45 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 การศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 และการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 59.10 และมีประสิทธิภาพการทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 และปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา

ขนาดเล็ก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 และปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10

การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25) เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา, ด้านการส่งเสริมนักเรียน, ด้านการส่งต่อนักเรียน, ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 4.33, 4.32, 4.27, 4.21, 4.13) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในศตวรรษที่ 21	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ บริหารงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.13	0.71	มาก
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.21	0.67	มาก
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.32	0.60	มาก
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.33	0.62	มาก
5	ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.27	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย		4.25	0.63	มาก

การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การอบรมสั่งสอนให้คำปรึกษา แก้ไข ปรับปรุง พัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน ให้มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข, การดูแลผู้เรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ รวมทั้งสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม, สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.49, 4.35, 4.29) ตามลำดับ

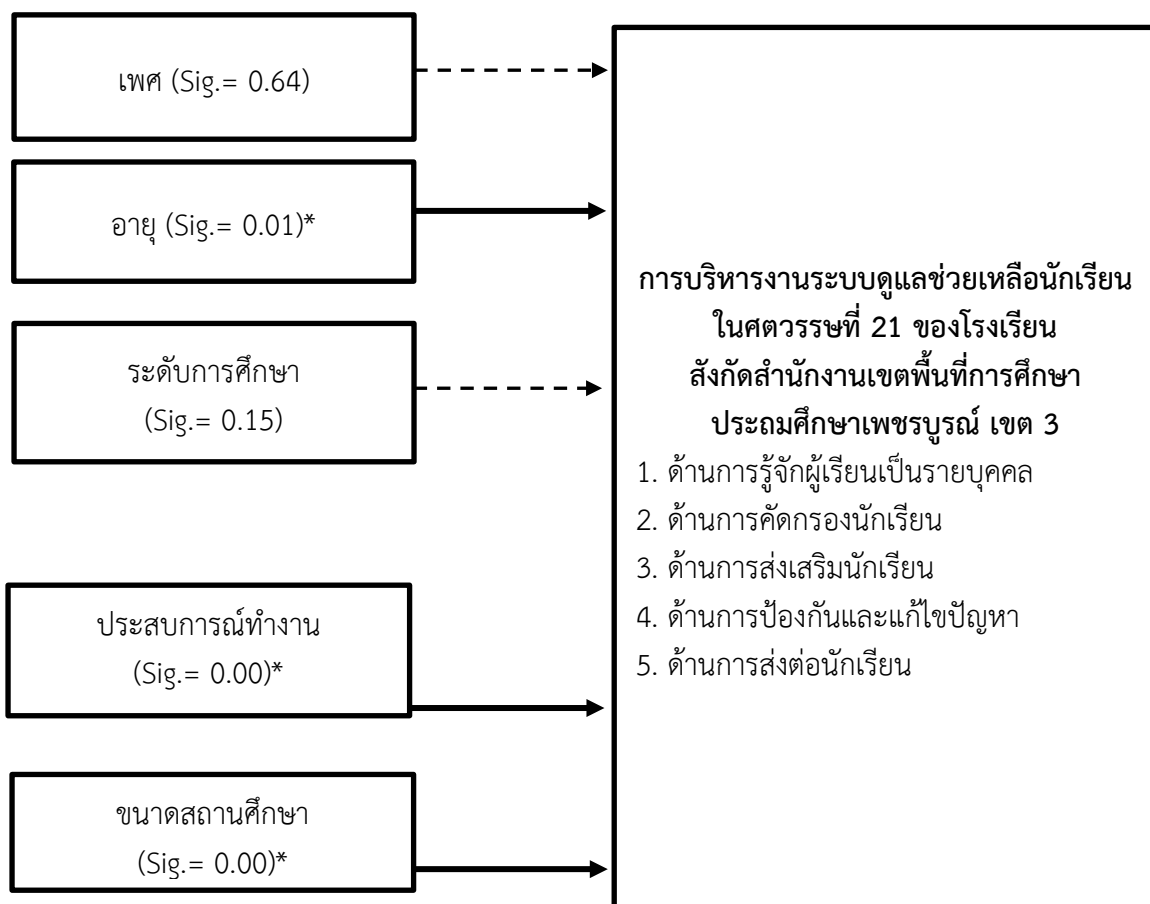
2. ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนมีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีเพื่อดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนให้ถูกต้อง, การติดตามการมาเรียน การเข้าเรียนของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน, การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน ($\bar{X}=4.54, 4.52, 4.31$) ตามลำดับ

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดปฏิทินการอบรมประจำสัปดาห์ที่ชัดเจน, การส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการทั้งในและนอกโรงเรียน, การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}=4.55, 4.52, 4.46$) ตามลำดับ

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่าย ประหยัด อดออม ตามความเหมาะสมของฐานะ, ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ไข ป้องกัน ปัญหาของนักเรียน, ครูและผู้ปกครองช่วยกันอบรมสั่งสอนนักเรียนให้รู้จักการประหยัด อดออม ไม่ตามกระแสเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยไม่จำเป็น ($\bar{X}=4.62, 4.54, 4.51$) ตามลำดับ

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การติดตามผลการส่งต่อนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ, ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งต่อผู้เรียนแต่ละขั้นตอน, การปรับปรุงวิธีการรายงานผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือในด้านระบบการส่งต่อนักเรียนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.57, 4.51, 4.41$) ตามลำดับ

การทดสอบการเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้าน เพศ ระดับการศึกษา มีระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอายุ ประสบการณ์ทำงานและขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1



* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig.)

หมายถึง มีความแตกต่างกัน, ———> หมายถึง ไม่แตกต่างกัน ----->

ภาพที่ 1 การสรุปผลสมมติฐานการวิจัย : ผู้วิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีประเด็นที่สามารถมาอภิปรายผลได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.25 เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา, ด้านการส่งเสริมนักเรียน, ด้านการส่งต่อนักเรียน, ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เพชรบูรณ์ เขต 3 มี การอบรมสั่งสอนให้คำปรึกษา แก้ไข ปรับปรุง พัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน ให้มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การดูแลผู้เรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ รวมทั้งสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มีการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนมีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธี เพื่อดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้ถูกต้อง มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนในการแก้ไข ป้องกัน ปัญหาของนักเรียน การติดตามผลการส่งต่อนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งต่อผู้เรียนแต่ละขั้นตอน การปรับปรุงวิธีการรายงานผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือในด้านระบบการส่งต่อนักเรียนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐริญา ใจสุทธิ, (2559) ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านตรอกนอง (ประทีปวาริราษฎร์วิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ โชคสกุล, (2559) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจสุคนธ์ ดีประดับ, (2560) ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสรา สิมพรัักษ์, (2560) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การทดสอบการเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ และระดับการศึกษา มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ที่มีเพศ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีระบบการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อนักเรียน ที่มีความทันสมัยต่อการติดตามนักเรียนซึ่งทั้งเพศชายและเพศหญิง และระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสรา สิมพรัักษ์, (2560) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกันมี การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านอายุ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดศึกษาแตกต่างกันมีระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพร้อมในด้านสื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก ส่งผลให้มีระบบการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อผู้เรียน ที่มีความทันสมัยต่อการติดตามนักเรียน ผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 45 ปี รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมภักุฑ โพธิ์นอก, (2558) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Williams, (2008) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความแตกต่างในด้านอายุ พฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดลมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีการพัฒนากระบวนการรับรู้ข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน ความสามารถ สุขภาพ ครอบครัว และอื่น ๆ ให้มีความละเอียดมากขึ้น
2. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ห้องเรียนและโรงเรียน และมีการแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีการแต่งตั้ง/ประชุมเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีคุณภาพมากขึ้น
4. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
5. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีการสรุปและรายงานผลการช่วยเหลือที่เป็นระบบ เพื่อให้ง่ายต่อการนำข้อมูลไปปรับใช้ต่อไปได้ในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

หัวข้องานวิจัยที่ควรทำต่อไปในอนาคต ได้แก่ ควรให้มีการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตอื่น ๆ เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกัน ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพหรือมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และในสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ: ศุภสภา.
- ณัฐริญา ใจสุทธิ. (2559). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนบ้านตรอกนอง (ประเทียรราชภัฏวชิรวิทยา) อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดาวรุ่ง มุกตาคิจ. (2554). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองแซง อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิสรา สิมพรักษ์. (2560). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รจสุคนธ์ ดิประดับ. (2560). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบ่อทอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). การจัดการความรู้กับการบริหารราชการไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมเพื่อสังคม.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมหมาย อ่าดอนกลอย. (2556). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 7(1), 1-7.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *หลักการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์. (2563). *ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์
ประจำปี พ.ศ. 2563*. เพชรบูรณ์: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์.
- อัษฎายุทธ โพธิ์นอก. (2558). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล
ช่วยเหลือของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Kajornatthapol Pongwiritthon, Salinee Chaiwattanaporn, Sikarnmanee Syers,
Pakphum Pakvipas, Sutheemon Chongesiriroj. (2020). Development
Guidelines of Transformational Leadership of the School Administrator of
Schools in Special Economic Zone: Chiang Rai. *Journal of Legal Entity
Management and Local Innovation*. 6(6), 1-15.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*.
Educational and Psychological Measurement. 30(3), 607-610.
- Williams, Francis M, Jr. (2008). Student Assistance Programs (SAP): An Organizational and
Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth. *Dissertation
Abstracts International*. 68(8), unpagged.